

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25163/2023
25.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље мал. АА, чији је законски заступник ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Петковић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Јован Бајиновић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 147/2023 од 11.04.2023. године, у седници већа одржаној 25.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 147/2023 од 11.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П2 55/22 од 24.01.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да доприноси издржавању малолетне тужиље са по 15% месечно од својих редовних примања из радног односа умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање почев од 28.03.2022. године као дана подношења тужбе па убудуће са обавезом плаћања до 15. у месецу за текући месец, с тим што је заостале рате дужна да исплати одједном са законском затезном каматом од доспелости сваке рате појединачно до исплате. Ставом другим изреке, вишак захтева преко досуђеног а до тражених 20% месечно у износу од 5% месечно од редовних примања тужене из радног односа умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање одбијен је као неоснован и одлучено да се мења висина доприноса тужене издржавању мал. тужиље установљено пресудом Основног суда у Бору П2 22/11 од 23.06.2011. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да мал. тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 40.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 147/2023 од 11.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба мал. тужиље и првостепена пресуда потврђена у усвајајућем делу става првог изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и обавезана тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 30.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Бору П2 22/11 од 23.06.2011. године, мал. тужила је поверена оцу на самостално вршење родитељског права, уређен је начин одржавања личних односа детета са мајком и тужена је обавезана да доприноси издржавању малолетне тужиле са по 5.000,00 динара месечно почев од 18.03.2010. године. Малолетна тужила је у време доношења наведене пресуде била узраста од две године, а законски заступник мал. тужиле и тужена нису имали обавезу издржавања друге деце и нису били запослени, а у међувремену су поново засновали заједницу и добили још једно заједничко дете. Тужена остварује просечна примања у износу од 101.355,23 динара и има обавезу издржавања према заједничкој малолетној ћерки ГГ која живи са њом у заједници са садашњим супругом који је запослен и његовим родитељима који остварују право на старосну пензију. Тужена очекује рођење детета из заједнице са садашњим супругом. Отац мал.тужиле је запослен, остварује просечна месечна примања у износу од 148.773,10 динара и има законску обавезу издржавања према млађем детету, заједно са туженом у висини од 15% месечних примања, што у просеку месечно износи 22.305,00 динара. Живи у заједници са мајком која остварује право на старосну пензију. Мал. тужила има 13 година, ученик је осмог разреда основне школе, а појединачно утврђене месечне потребе мал.тужиле за исхрану, хигијену, одећу, обућу, школске и ваншколске активности износе 30.000,00 динара. Тужена је признала тужбени захтев у висини доприноса издржавању мал. тужиле од 15% месечно.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови закључили да су се у конкретном случају стекли услови за измену раније одлуке о висини доприноса тужене за издржавање мал. тужиле са износа од 5.000,00 динара на износ од 15% месечно од својих редовних месечних примања, као родитеља коме дете није поверено, применом материјалног права садржаном у одредбама члана 160. до 164. Породичног закона, док је у преосталом делу до траженог износа од 20% тужбени захтев одбијен.

Према одредби члана 164. Породичног закона висина досуђеног издржавања може се повећати или смањити зависно од промена околности на основу којих је донета предходна одлука. Одредбом члана 160. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.) а потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значај за одређивање издржавања (став 2.) док могућност дужника издржавања зависи од његових прихода, могућности

запослења и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значај за одређивање издржавања (став 3.).

По оцени ревизијског суда, приликом одлучивања о захтеву мал.тужиље за измену раније одлуке, побијаном одлуком правилно су оцењене све релевантне околности, и то најпре потребе малолетне тужиље према њеном узрасту, усаглашене захтевима и условима средине у којој живи у време доношења првостепене одлуке, које су се повећале у односу на ранију одлуку, као и материјалне и породичне прилике оба родитеља, и у склопу наведеног њихове могућности да доприносе издржавању мал.тужиље. Нижестепени судови су, имајући у виду све околности овог случаја, правилно закључили да су се стекли услови за измену раније одлуке о висини издржавања у досуђеном износу, правилном применом материјалног права садржаног у наведеним одредбама Закона. Наиме, нижестепени судови су ценили потребе тужиље која има 13 година и ученица је осмог разреда основне школе правилно утврђене у складу са чланом 160. став 2. Породичног закона, имајући у виду да су се исте повећале у односу на период од пре скоро једанаест година. Са друге стране, дошло је и до промене могућности дужника издржавања на тај начин што је тужена стекла обавезу издржавања још једног малолетног детета, ћерке која живи са њом, а очекује и рођење детета са садашњим супругом. Због тога су по оцени Врховног суда, испуњени услови за измену раније досуђеног износа издржавања у досуђеном износу, док је супротно ревизијским наводима правилно одбијен захтев у преосталом делу. Следом наведеног, код овако утврђених потреба мал.тужиље као повериоца издржавања и могућности тужене као дужника издржавања, без утицаја су ревизијски наводи којима се указује на утврђену обавезу издржавања њене мал.сестре која је поверена мајци од стране законског заступника мал.тужиље, указујући на њене потребе сходно календарском узрасту. Ти наводи ревизије евентуално могу бити истицани у другој парници, јер се обавеза издржавања утврђује у склопу свих околности конкретног случаја.

Претежни део навода мал. тужиље у ревизији односи се посредно или непосредно на чињенично стање које ревидент сматра битним а које, по његовом мишљењу, није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Ти наводи ревизије, којима се указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не могу бити дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу изложеног, Врховни суд је применом члана 414. став 1. ЗПП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**